

Iskolánk évek óta eredményesen pályázik a Határtalanul-programban. Idén sem történt ez másként, a 2015 nyarán benyújtott pályázatunk sikeres elbírálása után 2016. május 23-tól május 28-ig csodálatos hat napot tölthettünk Erdélyben. Utazásunk témája erdélyi kulturális örökségünk megismerése volt. Az útvonal megtervezésekor szem előtt tartottuk, hogy minél több helyszínen ismerhessék meg tanulóink az Erdélyben ma is élő népművészeti, építészeti, történelmi emlékeinket.

Utunk első állomásai Körösfő és Kolozsvár voltak. Körösfőn Péntek László, a település korábbi alpolgármestere mutatta meg nekünk egy rendkívül színvonalas idegenvezetés keretében a falu csodaszép, kalotaszegi hímzésekkel, faragott kazettás mennyezettel díszített református templomát. Társadalmi munkaként a gyerekek megtisztították a templom mellett található kopjafák környezetét. Kolozsváron felkerestük a Házsongárdi temető híres magyar halottainak síremlékeit, majd Mátyás király szobránál és szülőházánál tartottak a gyerekek előzetes felkészülés alapján kiselőadásokat. Az éjszakát Kolozsváron töltöttük, és fontosnak tartjuk elmondani, hogy minden szállásadónk végtelen kedvességgel, vendégszeretettel fogadta a csoportot minden egyes helyszínen!

Második napunk programjaként a Tordai sóbányát és a Tordai-hasadékot kerestük fel. A sóbánya óriási élmény volt! Közel három órát töltöttünk lent a bányában, nagyon kedves idegenvezetőt kaptunk. Az ismeretszerzés mellett szabadidős programnak is kiváló a sóbánya, hiszen óriáskerék, látványlift, játszótér, sőt csónakázási lehetőség várja az ide látogatókat. Mi is kipróbáltuk valamennyit, a gyerekek jól szórakoztak. Délután a Tordai-hasadékban tettünk túrát, majd Farkaslakán várt minket a helyi általános iskola csapata, hogy barátságos focimeccset játszanak a mieinkkel. Szállásadónk, Sebestyén Erzsébet volt olyan kedves, és nemcsak minket várt frissen sült erdélyi forgácsfánkkal, hanem a farkaslakai iskolásokat is vendégül tudtuk látni. Az ottani hetedikesekkel fiatal osztályfőnökük jött el, aki egyébként román nyelvet tanít, és szinte alig beszél magyarul. Ennek ellenére megértettük egymást, kedves volt, a gyerekek új barátokat szereztek. Megkoszorúztuk Tamási Áron emlékművét is.

A következő két éjszakát Gyimesbükkön töltöttük, Deáky András vendégszeretetét élvezve. Deáky Úr rendkívül sokat tett a településen a magyarság, illetve a gyimesi csángók fennmaradásáért. Harmincöt év után neki köszönhetően éledt újjá a magyar nyelvű oktatás, éveken át tartó munkával, kitartással sikerült elérnie az ezer éves magyar határon álló vasúti őrház felújítását. Jelenlegi tervük, hogy az itt található Rákóczi-várat újjáépítsék. Mi még a romokat láttuk, de így is csodálatos volt a táj. Szívhez szóló idegenvezetést hallhattunk tőle, csángó estet szervezett számunkra. A gyerekek székely ételeket kóstolhattak, népdalokat, néptáncokat tanultak. Mindenütt jó volt Erdélyben, de innen vettünk búcsút a legnehezebben.

Kirándultunk a Szent Anna-tóhoz, idegenvezetéssel bejártuk a Mohos Tőzeglápot. Máréfalván székelykapukat láttunk, Csíksomlyón a kegytemplomot. Madéfalván és a Nyergestetőn megemlékeztünk a székelyek hazát védő hősiességéről, áldozatvállaló hazaszeretetéről. Jártunk Parajdon, Szovátán, Korondon, Székelyudvarhelyen, Torockón, s mindenütt szeretet fogadott. Úgy éreztük, otthon vagyunk. A Királyhágónál vettünk búcsút Erdélytől, és meghatározó élményekkel tértünk haza. Szívből érezzük a határainkon túlra került magyarsággal való kapcsolattartás fontosságát, szükségességét, s arra biztatunk minden leendő hetedikes évfolyamot, hogy bátran vágjanak bele a pályázatba, ezt mindenkinek látnia kell!